

L'ou de la gallina fosca

Joan Navarro

«Vindràs d'un país ignot enllà d'aquestes»

Vindràs d'un país ignot enllà d'aquestes
platges arrapades per les forques del vent,
quan el sol es gronxa obstinat a l'atzur.
Brollaràs com un miracle, amor, obertes
les mans, per mos carrers que s'enlairen tots blancs,
a la recerca de l'au que els ennuvola.
Arrossegues carretes de somnis, baguls
replets d'ocells dentats i gàrgoles de sal,
els dies de pelegrina al maimés, brodats.
Estripa, amor, mon ramat de cuques de nit,
llorer del meu front ratat pel cant del desig.
Per les aigües arriba la donzella
xopa de roses de jericó, novella
nau, cova de peixos d'ulls daurats.

Aixeca't
ofegada, no has romput encara els camins
desconeguts del meu cos!

Amor, tu d'aigua?
Et soterraré per on em són secrets i ocults
els miols dels astres, i el brivall no arriba
per robar-te ton braçalet de fruits ressecs:
és la terra on agonitzen els focs grecs,
illes de l'alba.